

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ernest Hård skriver om »Rock-and-Roll-sjukan».

Intervju med teaterkonsulent
Hans Råstam.

Kjell Andersson börjar en artikelserie
om ungdomsgårdarna och dess verksam-
hetsformer.

Insändarsidorna behandlar bidrag till
barnföreningar, behovet av ungdomssty-
relse och samarbete mellan scoutför-
bunden.

Redogörelser från deltagare i ungdoms-
ledarkurser.

Fiffigt för föreningsledare under mörka
höstkvällar.

Nr. 7

NOVEMBER 1956

ARGANG 5

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Finns det någon värre fiende till människan än ensamheten? Socialarbetaren får ofta vittnesbörd om detta i en stad som Göteborg. Det är inte bara de inflyttade, som har svårigheter i detta avseende. Många bekymrade föräldrar ringer och vill ha tips och uppslag om vart man skall sända sina ungdomar för att de skall få hyggliga kamrater under fritidstimmarna. Arbetsanhopningen medför ganska ofta att man inte personligen kan följa "fallet" utan måste lita på, att människorna själva skall klara kontakten och entrén till gemenskapsgruppen. Besvikelsen blir ofta stor för den oföretagsamma och blyga individen.

Trots allt vad som existerar av gapighet, yttre bullrighet och säkerhet i flock, så är de flesta ungdomar åtskilligt tafatta, när man får skinnjackan eller ytterrocken av och kommer in i en upplyst lokal med nya människor. Det ledsamma

Finns det

»tröskelproblem»

hos

ungdomsföreningarna?

är, hur ungdomsorganisationernas ledare, funktionärer och medlemmar så sällan beaktar "tröskelproblemet" i ungdomsarbetet. Åtskilliga ungdomar vänder så att säga i vestibulen utan att ha fått vetskap av fortsättningen, vad organisationen hade att bjuda på, beroende på att organisationslivet — trots allt vad som sägs — fortfarande saknar en verklig medlemsvård. Den alltför överdrivna ambitionen att få medlemmar, "få namnet på paper", är säkerligen ingen inbjudande attityd.

Programmen är i allmänhet utformade antingen efter den gamla mallen med orgier av tung och högtidlig formalism eller också i form av en ogynnsam blandning av denna vara plus ett meningslöst nöjeslivsinfluerat kvällsavslutningsprogram. Därtill kommer, att föreningarna av idag i stort sett bärs upp av en samling människor, som under flera år har fått skött denna ledaruppgift — ofta under strävsamt jobb och besvärligheter. Det säger sig självt att den egna förnyelsen och tidsbehovet för förnyelsen ofta saknas hos dessa människor. En stelnad föreningsfunktionär är bra till en del uppgifter, men inte till att möta ungdomar modell —56. Slutligen har vi de organisationer, som genom en alltför nöjespräglad oordningsamhet, suddat ut gränserna för vad som skiljer föreningsgruppen och det kommersiella nöjeslivet åt. Det kan nämligen även vara en avgjord fara att tro ungdomen om för lite.

Är tiden mogen för en ny form av fritidssamvaro? Det är mycket möjligt, att utvecklingen kommer att sköta om det arbetet. Det är felaktigt att de, som hyser intresse för ungdom och fostringsuppgifter, bara följer med strömmen och accepterar allt onanserat. Det skulle faktiskt inte heller skada om medborgarna i samhället i ökad utsträckning sökte analysera sina ungdomars situation. Jag tror inte att ungdomarna i längden kommer att låta sig nöja med de vuxnas sätt att betrakta ungdomsåldern.

K. A-son.

Omslagsbilden

till detta nummer är ett verk av Monica Abrahamsson, Änåskolans fritidsverksamhet.

Ernest Hård:

“Rock - and - Roll - sjukan”

Vi har fått en ny dans: Rock-and-Roll och den har fått en dramatisk introduktion i form av mer eller mindre destruktiva och upploppsartade massfenomen i samband med premiären på den nya stilens "programfilm" Rock-around-the-Clock. Dansen karakteriseras av sin, i jämförelse med de mer konventionella danstyperna, friare stil och har dessutom även stämpelplats som starkt sexuellt betonad. Den sistnämnda stämpeln har nu nästan varje dans vid sin debut åsatts. Styrkan av det sexuella inslaget i de olika danstyperna kan ju diskuteras; faktum är dock att parterna i ett danspar vanligen torde vara av motsatt kön.

Vad som gör att vi kallar sådant beteende hos en massa för ett fenomen är dess plötsliga uppkomst och starka uttryck; det kommer som en blix från klar himmel som det heter. Meteorologen kan genom sina kunskaper om de faktorer som bestämmer väderleken i bästa fall förutsäga uppkomsten av plötsliga åskväder; kunde någon förutsäga uppträderna efter Rock-around-filmen? Ja, ordningsmakten i Göteborg hade på känn att det skulle bli blixtnedslag på Götaplatsen, den höll sej beredd och det gör den inte efter vilken premiär som helst.

Den spådde alltså att här skulle det bli ett undantag från publikens vana att skingras efter en filmföreställning. Denna spådom grundades på att detta undantag tidigare inträffat på många andra orter, undantaget hade blivit regel. Detta faktum, vilket orsakade ordningsmaktens åtgärder, påverkade troligen även ungdomarnas reaktion inför och efter denna film, i regel har en regel en uppfordrande karaktär. Men varför följa regeln då? Tja, det kanske är en läxa som man lärt ordentligt: att följa John. I experimentella situationer har man lyckats lära såväl råttor som barn att göra som den, som går före, gör, och göra tvärtom också förresten. De lärde sej det beteende som lönade sej. Fick de mat när de

Ernest Hård, som författat denna artikel är en folkskollärare, som lämnat skolbarnen åt sitt öde för att fortsätta sina studier vid Göteborgs universitet. För den tvååriga ungdomsledarkursens deltagare är han känd för sina intressanta föreläsningar i sociologi.

följde John så lärde de sej att följa, fick de mat när de gjorde tvärtom så lärde de sej att "opponera". I vårt samhälle blir man, genom att det lönar sej, lärd att följa, så vi följer regler.

Räcker det som en förklaring: att man följer regler? Möjligen för Göteborgs del, men i varje fall säkert inte där uppträderna första gången inträffade, där hade man ju inget exempel att följa; andra orsaksfaktorer måste ha varit i arbete.

Vi ska försöka plocka fram några av dessa orsaksfaktorer, men i och med vi gör det försöket ger vi oss ut i ett gungfly där vi inget vet, men vi kan ju gissa. Vi har alltså en idealisk tid för efterförklaringar, låt oss börja med dem.

Vid massfenomen av sådan här art brukar man försöka hålla isär bakgrundsfaktorer, utlösande faktorer och de mekanismer, som verkar förstärkande på handlingarna när en massa väl bildats. De utlösande faktorerna är vanligen lätta att klarlägga, medan bakgrundsfaktorerna ofta förlorar sej bortigenom i en allt dimmigare serie, i vilken man söker tolka konturerna så gott det går.

I den här serien händelser har vi i varje fall en fast punkt: det var premiären på filmen Rock-around-the-Clock som var den utlösande faktorn. Ofta kan den utlösande faktorn ge en vink om var man har att söka de bakomliggande orsakerna.

Det har allmänt intygats att denna film inte är särskilt anmärkningsvärd, det är en musikfilm där Rock-and-roll lanseras. Dessa rytmer fick en allmän introduktion i Sverige genom filmen "Vänd dem inte ryggen", där den kraftfyllda och drivande melodin utgjorde den eggande upptakten till en svit dramatiska och konfliktladdade händelser, där temat var de ungas revolt. Vi ska inte närmare gå in på filmens innehåll, nämnas ska blott att revolten riktade sej mot varje de äldres försök till inblandning, även det välviliga, i de ungas angelägenheter samt att den hade tydliga sexuella våldsinslag. Filmen skulle alltså återge det som av många anges som de väsentliga orsakerna till ungdomskonflikterna: dels den omställning av attityder som den unge tvingas till i och med han lämnar barnaåren och den osäkerhet han känner inför valet av de möjliga eller omöjliga roller som bjuds, dels den omständigheten att den unge är fysiologiskt sexuellt mogen långt innan den för vår kultur accepterade tidpunkten för utövande av sexuell aktivitet inträffar.

Film melodier blir ofta symboler för hela filmens händelser, stämningar och känslolägen. Rock-melodien blir symbolen för de konflikter som skildras i filmen och som är de ungas egna olösta konflikter. Troligen är detta en "betingad reaktion" av det slag som uppkommer hos djur, när man samtidigt som man ger dem mat låter en ton ljuda, nämligen att efter upprepade sådana händelser det uppträder salivavsöndring hos djuret så snart det hör tonen ensam. Denna har blivit en signal, den väcker "förväntan" om mat.

Symboler har sålunda den egenskapen att varseblivandet av den framkallar mer eller mindre klart det, symbolen står för. Rock-melodin skulle alltså, om resonemanget är riktigt, hos individerna framkalla det konfliktladdade känsloläget i filmen "Vänd dem inte ryggen", även om den åhöres på annat sätt än just i den ursprungliga filmen t. ex. i en annan film, i "Rock-around-the-Clock". Konflikter hos en individ tar sej emeller-

tid kroppsliga uttryck i form av muskel-spänningar etc., spänningar som pockar på utlösning genom handlingar av något slag.

Men man brukar påstå att de konflikter som laddas upp i ett sceniskt drama får sin utlösning i det tragiska slutet. Detta sker genom att vi identifierar oss med personerna i dramat, vi är hjälten som dör men vi är också den som mördar. Om konflikterna angår oss, så är deras konflikter våra konflikter och de handlingar som på ett övertygande sätt följer ur deras konflikter löser också våra spänningar, åtminstone för tillfället.

Uppladdningen av konflikten i "Vänd dem inte ryggen" var övertygande beskriven, men var upplösningen riktig? Läraren, som försöker leda över elevernas revolt i positivt handlande, slutade med att besegra revolten i en duellartad final med en av eleverna, som utpekades som brottsling och orsak till hela konflikten. Han fördes bort mot okända öden och allt blev frid och fröjd. Revolten var kvävd och begravd för den gången.

Konflikten löstes ej på ett övertygande sätt, de uppladdade spänningarna kvarstår och blir en aktiv del i det känslökomplex, som förknippas med filmens melodi.

Hur hade det gått om eleven i stället stuckit kniven i läraren, hade det löst våra spänningar och bringat mer klarhet i våra konflikter, en sådan revoltens yttersta konsekvens? Hade vi då fått några uppträden efter "Rock-around-the-Clock"? Vi vet inte, men ordspråket lär i varje fall att det som göms i snö, det kommer upp i tö.

En bland möjliga förklaringar till de här behandlade uppträdena lyder då så här: filmen "Rock-around-the-Clock" med sina Rock-and-roll-rytmer skulle via dessa melodier som symboler locka fram den outlösta konfliktstämningen i "Vänd dem inte ryggen", ett konfliktläge som är likartat ungdomarnas eget. Denna förnyade konfliktuppladdning tar sej uttryck i kroppsliga spänningar, som driver till handling, vilket man alltså övergår till

forts. på sid. 18

VI ALLA INTERVJUAR

"Nu har Du jobbat ett år som teaterkonsulent" — påpekade Vi alla-redaktionen häromdagen för vännen f. d. ungdomsvårdaren, numera teaterkonsulenten, Hans Råstam. Vårt upprop hade naturligtvis den innebörden att försöka förmå Hans Råstam att delge läsekretsen sina erfarenheter från det gångna året som rådgivare och inspiratör för föreningslivet här i staden när det gäller teaterfrågor.

— Hur är arbetet organiserat?

— ABF, som har en lång erfarenhet i att organisera amatörteaterverksamhet och dessutom har de administrativa resurserna, varför man fick stadsfullmäktiges förtroende åtföljt av ett kommunalt bidrag för att starta en verksamhet med bl. a. en teaterkonsulent som rådgivare och konstnärlig ledare. Denne skall emellertid stå alla organisationer till tjänst och det har glädjande nog också visat sig, att många föreningar är intresserade av att få kontakt och hjälp när det gäller amatörteater.

— Vill Du nämna om vilka arbetsformer, som startats under det första året?

Arbetet har i huvudsak varit upplagt efter tre linjer. 1. En teaterskola för dem som vill arbeta som ledare för amatörteater inom organisationerna samt för dem som vill pröva sina anlag och möjligheter för teateryrket. 2. Teaterverksamhet i barn- och ungdomsgrupper. 3. Konsultativ utåtriktad verksamhet.

— Det ser ut att finnas arbetsuppgifter så det räcker till för Dej?

— Ja, nog finns det arbetsuppgifter alltid, isynnerhet som konsulenttjänsten är en arvodesanställning med deltidstjänstgöring. Det är många gånger svårt att hinna hjälpa alla som behöver upplysningar och råd. Arbetet berör exempelvis tips och hur man bygger en friluftscen eller en scen i en samlingslokal, anskaffning av teaterledare och rekvisita och förfrågan om lämpliga pjäsval. En del

Hans Råstam

påringningar är från föräldrar, som har ungdomar med teaterintresse. Man vill veta åtskilligt om yrket, om utbildningsmöjligheterna och mycket annat. Av intresserade korporationer, som ringt, kan nämnas lottarörelsen, olika industrigrupper, nykterhetsrörelsen, ungdomsgårdarna och folkskolornas fritidsverksamhet. Det kan också framhållas, att teaterkonsulenten under sommaren skall sätta upp en pjäs för barn och ungdom, som sedan skall framföras i parkteaterns regi ute i stadsdelarna.

— Är intresset stort bland ungdomen för teater?

— Absolut. Jag kan nämna att teaterskolan arbetar två gånger i veckan, vardera tillfället under tre timmar. Eleverna får då undervisning bl. a. i scenframställning, improvisation, röst- och talvård samt plastik.

— Man har ibland hört talas om något, som kallas för "teatergriller"? Det har Du väl träffat på?

— Ja, ganska ofta träffar vi på människor, unga såväl som vuxna, som tror att de är predistinerade för teaterbanan. Det är givetvis en mycket ömtålig uppgift att genom samtal och upplysning förklara för dem vad teater är, vilket arbete och vilka svårigheter som sammanhänger med teatern och teateryrket. Jag vill med skärpa vända mig mot de fel-

OM INSTRUKTÖRSBIDRAGET

Med anledning av fru Kerstin Lindholms reservation, införd i "Vi alla" nr 6 1956, anser jag att följande bör bekantgöras.

Motionen om instruktörsbidrag har rönt följande öde:

18/1 1956 Frågan väcktes och ärendet remitterades till Ungdomsbyrån för utredning.

19/6 1956 Ungdomsdelegationen behandlar ungdomsbyråns utredning, som på fru Lindholms förslag bordlades. Hon ville ha betänketid.

2/8 1956 Ärendet tas åter upp i ungdomsdelegationen efter att ha varit bordlagt i 44 dagar. Delegationen beslutar bifalla ungdomsbyråns

forts. fr. föreg. sida

aktiga ambitioner, som föräldrarna har genom sin inställning med resultatänkande ifråga om amatörteaterns barngrupper. Man vill se uppvisningar och väntar otåligt på dessa ungefär som på ett kvitto å en inköpt vara.

— *Din uppfattning om barnteaterns målsättning är således annorlunda?*

— Det är riktigt. Grupperna bör inte drivas med avsikt att uppföra en teaterföreställning. Det är leken, som skall dominera vår verksamhet. Vi vill att våra unga skall lära sig förstå teater, studera teater, se teater. Det får inte bli ett pluggande av olika roller. Denna arbetsmetod kan gälla som mall för amatörteatern överlag. Den skänker nämligen en bra grund att stå på — både för ungdomarna och deras handledare — i det viktiga fostrings- och kulturarbetet, som amatörteaterarbetet är.

förslag att lämna bidrag till organisationernas instruktörer. Lenart Ström reserverar sig blankt mot beslutet. Fru Lindholm, vilken fungerade som ordförande vid sammanträdet, kunde ha fällt förslaget, om hon gått emot det.

13/8 1956 11 dagar efter delegationens sammanträde föredrages ungdomsdelegationens protokoll av den 2/8 i barnavårdsnämnden. Fru Lindholm begär då att få lämna skriftlig reservation mot det i Ungdomsdelegationen fattade beslutet om instruktörsbidrag, som hon själv avgjort och klubbfast till föreningarnas fromma.

Vad omkullkastade fru Lindholms "44-dagars-betänketids-uppfattning" på endast 11 dagar?

"Är detta rätta vägen till stöd", frågar fru Lindholm. Representanter för Sveriges Scoutförbund och KFUM har i uttalande i Vi Alla hälsat denna bidragsform med glädje. Med all säkerhet är det samma sak med de övriga av Ungdomsbyrån, före utredningens förslag, tillfrågade organisationerna. Av de tillfrågade fanns ingen, som hävdade annan stödform.

"Men när ett sådant bidrag som detta, vilket ännu ej prövats i någon annan svensk kommun . . .", skriver fru Lindholm. Påståendet överensstämmer ej med verkligheten. Sedan 1955 har instruktörsbidrag lämnats till ungdomsorganisationerna i den kommun, som i så många andra ungdomssammanhang åberopas, nämligen Stockholms stad. Vid förfrågningar om hur bidraget utfallit har man haft idel lovord att säga om denna bidragsform.

Jag tror att ungdomspolitikerna mår bäst av en saklig argumentation.

Thore Kjellén.

Ungdomsgårdarna

— konstruktiv ungdomsvård
eller könlöst dalt?

Bråk utanför ungdomsgård. Busliv av tonåringar kring fritidslokal. Ligister stör föreningsmöte. Mopedelände på X-gatan. Berusade ungdomar uppträdde hotfullt. Vandalisering vid Y-torp.

Känner Ni igen rubrikerna liknande ovanstående. Nog hajar man till ett slag vid dessa rubriker, icke minst när det berör den stadsdel man bor i eller i närheten av. Ungdomen och problemen med den är ofta ett diskussionsämne, det må vara i hemmet eller på arbetsplatsen, bland föräldrar och andra fostrare och — icke minst — inom föreningslivet. På sista tiden har ungdomsgårdarna skymtat i både notiser och i insändare. Tidpunkten kan därför vara mogen att söka klarlägga en del fakta om ungdomsgårdarna och deras verksamhet i Göteborg.

Varför ungdomsgårdar? Svaret ligger bland annat i vår stads hastiga tillväxt. Den moderna storstaden lämnar tyvärr alltför små utrymmen för den stora verksamhetslust, som komprimeras hos industrisamhällets ungdomsgrupper. Det behövs platser här och var i vår stad, där ungdom kan möta ungdom under hyfsade former. Ungdomsgården är avsedd att bli de ungas samhälle, där envar av dem kan få en roll att spela. Här bör de äntligen få känna tillfredsställelsen över att betyda något, en känsla som det så sällan blir tillfälle att förnimma därute i de vuxnas samhälle.

Den hastiga ökningen av fritidens längd är ett faktum. Även om det i dag är olika fritid för en del ungdom beroende på om det gäller flickor eller pojkar, landsbygds- eller stadsungdom etc., så kvarstår dock, att fritiden har ökat och många ungdomar inte kan tillvarata denna förmån på ett vettigt sätt.

Ungdomsgården tjänar som ett värdefullt instrument i den konstruktiva ungdomsvården och vill vara ett medel i ar-

betet med människans utveckling. Detta betydelsefulla arbete under den "förlängda kulturpuberteten", med allt vad den innebär av spänningar och osäkerhet hos de unga, bör i ökad omfattning få allmänhetens och de samhälleliga myndigheternas stöd. Det är av största vikt, att morgondagens som synes alltmera komplicerade samhälle får harmoniska och gemenskapssträvande medborgare. Ungdomsgården kan bli svaret på en del outtalade frågor i detta sammanhang.

Var skall ungdomsgårdarna placeras? Ungdomsgårdarna i Göteborg har inte vuxit fram efter linjeräta mönster ur stadsplaneringssynpunkt. En nyligen företagen undersökning visar emellertid, att de nuvarande 15 ungdoms- och 3 fritids-gårdarna i stort sett ligger inom barn- och ungdomsbefolkningstäta bostadsområden. Barnavårdsnämnden har under tidigare år haft en speciell förkärlek för de gamla landerierna. Källtorp, Stora Katrinelund, Bagaregården och Vidkärr är alla inrymda i sådana fastigheter. Det har visat sig vara en ändamålsenlig åtgärd att låta ungdom få säte och stämma i de många gånger trivsamma gamla herrgårdarna.

Landerierna räcker emellertid inte i all evighet. Det har varit nödvändigt att vid planeringen söka sig andra vägar. Fritidslokaler i bostadshus, hyresgäst i centrumskapelser (Högsbotorp) och fristående byggnader med andra barnavårdande institutioner som grannar (Krokängsgården och Nylöse) kan nämnas som exempel på etableringsmodeller. Jättestens ungdomsgård är inrymd i en värmecentral.

Kan man räkna med att ungdomslokaler numera betraktas som lika viktiga som andra sociala byggen av olika slag? Knappast ännu. Många medborgare och kommunalmän drömmer fortfarande rosenröda och överromantiska ungdomen-skall-inte-ha-det-för-bra-drömmar. Därför hänvisas ungdomsarbetet ofta till omöjliga källarlokalerna, som kanske likväl skulle kunna användas, om inte ljudbullenfrågan vore ett krux. För övrigt gör man sig onekligen den reflektionen, om de vuxna i dagens samhälle tål sina och andras ungdomar. De äldre människorna visar nämligen förvånansvärt ofta en mycket intolerant inställning ifråga om ungdomarnas sätt att bete sig, leka och skratta, ja, leva överhuvudtaget. Ungdomsarbetet, som stöder hemmet, har paradoxalt nog inte alltid stöd av detta.

Glädjande nog har det emellertid på senare år blivit kutym, att stadsplanekontoret vid planeringen av nya stadsdelar även inhämtar uppgifter om behovet av plats för ungdomsgårdar. Befolkningsunderslaget för en dylik ungdomsgård blir emellertid ofta för stort, 10.000 invånare måste nämligen betraktas som en väl kraftig tilltagen siffra. Som jämförelse kan nämnas att antalet barn mellan 0—14 år (1955) i procent av totala befolkningen

för hela staden utgjorde i medeltal 22,7 %. För vissa stadsdelar, exempelvis Järnbrott är procentsatsen över 35.

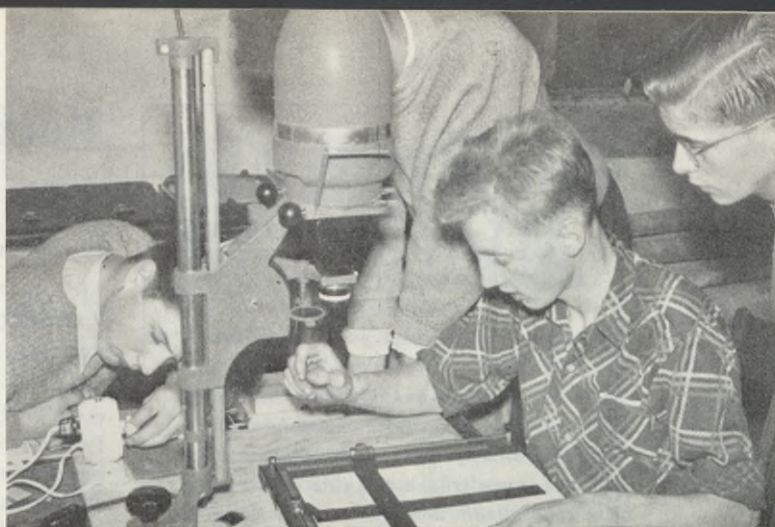
Ett rationellt handlande, när det gäller projekteringen, kommer ått kräva stora ekonomiska insatser från staden. Är man optimistisk kan man räkna med, att under närmaste treårsperioden kanske en fyra, fem distrikt kan få sitt ungdomsgårdsbehov tillgodosett. Ytterst besvärande är det därvid för den ungdomsvårdande myndigheten, att planeringen för de nya och stora stadsdelarna måste ske samtidigt med de äldre och eftersatta stadsdelarna. Dessa sistnämnda är svåra att planera med fritidslokaler eftersom uppgifterna om tidpunkten för sanering och nya stadsplaner ännu är mycket diffusa.

När började ungdomsgårdarna arbeta här i staden? Ungdomsgårdsarbetet i staden har anor ända från 1919, då Studiehemmet Nordgården, som fortfarande betjänar Nordstaden och dess ungdomar, började sin verksamhet. Den moderna ungdomsgårdsepoken inleddes i och med starten av Lundby ungdomsgård 1933. Bagaregården, Burås och Majorna startade också under trettioalet. Fyrtioalet födde landeri-gårdarna Källtorp och Katrinelund. I början av femtioalet ökades takten högst avsevärt. Hälften av nuva-

Ett gammalt landeri som blivit ungdomsgård: Stora Katrinelund.

Ungdomsgårdar ger möjlighet för ungdom att möta ungdom under hyfsade former.

rande antalet ungdomsgårdar har nämligen uppstått under åren 1950—56.

Ungdomsgårdarna bär åtskilliga intryck av den svenska hemgårdsrörelsen, som i sin tur är en gren av den internationella settlementsrörelsen. Natanael Beskow, Birkagårdens grundare, betydde mycket för hemgårdstankens utveckling i landet och i Göteborg är det Sigrid Lundgren, som i många år verkade som föreståndarinna på Nordgården, som är en av de verkliga pionjärerna. Barnavårdsnämnden intresserade sig mycket tidigt för att skapa ungdomsgårdar ute i stadsdelarna. Nuvarande ordföranden Frans Ivarsson har betytt mycket för utvecklingen och under tidigare år även Anders Fredman, den idoge polismanen från Hisingen, som trots många pensionsår på nacken fortfarande stöder ungdomsgårdarna i sitt arbete som ledamot i barnavårdsnämnden.

Vem har ansvaret för ungdomsgårdarna? Styrelse för ungdomsgårdarna är numera barnavårdsnämndens ungdomsdelegation, som under barnavårdsnämnden ansvarar för administration, förvaltning och verksamhet. Ungdomsgårdarna är underställda ungdomsbyrån och ungdomskonsulenten, vilka verkställer ungdomsdelegationens fattade beslut. Varje ungdomsgård har en heltidsanställd föreståndare som arbetsledare och vid dennes sida finns i regel en eller två assi-

stenter. Som stödjure och rådgivare har vid varje ungdomsgård valts ett gårdsråd, som — förutom av föreståndaren — består av tre ungdomsrådsledamöter i distriktet jämte en representant för ledarna på gården.

Framtidsutformningen av ungdomsgårdar. Som ett vitalt önskemål framstår i dagens Göteborg att få ett konstruktivt "ungdomstänkande". Ungdomen och dess problem måste behandlas med samma allvarliga inlevelse som när man diskuterar andra, kommunala spörsmål, såsom att bygga sjukhus, gator och annat liknande. En generalplan måste upprättas över ungdomsgård- och ungdomslokalbyggandet. Statsmakterna måste upplysas om nödvändigheten av att ge bidrag till verksamhetens utbyggnad. Även beträffande lokalernas utformning krävs friska tag. Kanske skulle en arkitekttävling kunna mana fram nya lösningar. Ungdomsvårdarna måste emellertid skapa ett program över en ungefärlig inriktning efter vilken man vill att arkitekterna skall arbeta. Utformningen av våra fritidscentrum får inte utlämnas till ett meningslöst försöksplotter bland arkitekterna. Materialfrågan bör ägnas ökad uppmärksamhet. I samverkan med arkitekt Thuvert, som handhar ritningsarbetet för den nya centrumungdomsgården i Kortedala, ser det emellertid ut

forts. på sid. 13

Filmrutan

Filmen *Den vita hästen* har inget med operett att göra, men man kan i alla fall associera den med sång — en sång till naturen, till det av den mänskliga klumpigheten orörda, till friheten. Filmen för oss in i ett sagolandskap i södra Frankrike, som man högeligen förvånas över att det kan finnas sådana scenerier på så relativt nära håll — en träskmark, där naturen har lyckats hålla människan ett gott stycke från sig. Alldeles folktomt är det dock inte. En pojke bor där med sin fattiga fiskarfamilj, vidare hästjägarna och hästarna — vildhästar. Historien är mycket enkel, hästjägarna jagar hästarna för att tämja dem. Pojken försöker rädda dem och det hela slutar med katastrof — pojken och hans älskade häst omkommer under stykt från jägarna.

Det hela är så enkelt berättat — och så raffinerat. Naturscenerierna skänker verkliga konstupplevelser och man förstår att det inte är för intet filmen har prisbelönats i Cannes. Filmen innehåller spänning utan att ge anledning till ångest. Dödsscenen är stillsam och skildrad på sådant sätt att barn troligen inte förstår att det rör sig om död. En nackdel har 16-mm-kopian och det är att den saknar svensk text, men det stör inte så mycket eftersom kommentarerna är så sparsamma i filmen. Det är dock önskvärt om filmvisaren kunde se igenom filmen en gång före visningen och med några ord kommentera den. Lämplig ålder torde vara 11—12 år och uppåt (även vuxna).

Den vita hästen.
Swedish film.
Längd c:a 20 min.

Björnström.

Hjälper Du oss med att skaffa ett par prenumeranter vid årsskiftet?

Mörka höstkvällar.

Mörka höstkvällar erbjuder rika möjligheter till trivsamma och spännande småtävlingar både utom- och inomhus.

I eldflugornas sken . . .

kan man kalla följande övning, om man vill vara romantisk. Annars går det bra med kort och gott reflexjakt. Klipp små fyrkanter av de röda eller vita reflexband, som varje bensinstation säljer. Lagg sedan en bana i någon skogsdunge, så att man kan stå vid en reflex och lysa så att nästa reflex fångas av ficklampans stråle. Byt riktning ofta! På det sättet lyser sig sedan deltagarna fram genom mörkret. Du lägger banan medan det är ljusst förstås. Avståndet mellan eldflugorna kan växla, från 4—5 meter till 40—50 meter, om ni har bra lampor. Banlängden bör nog inte överstiga en kilometer. Vill Du att det hela skall ta längre tid kan Du ju ordna med små uppgifter under vägen. Sedan halstrar ni naturligtvis korg och bakar pinnbröd vid målet. Vill Du

PRESS-STOPP

När den nya statliga föreningsgiven föreslogs av den s. k. lundska kommittén hade inte de politiska ungdomsorganisationerna kommit med bland dem, som kunde erhålla någon ekonomisk hjälp till sin ungdomsvårdande verksamhet. Detta har naturligt nog kommit mycken förargelse åstad och departementschefen var tvungen att tillsätta en ny utredningskommitté, som i dagarna framlagt sitt förslag om att de politiska föreningarna skall få samma rättigheter, som andra organisationer.

Om nu förslaget går igenom får man hoppas att glömskan skall dra en slöja över det klavertramp departementschefen gjorde i sina första direktiv till lundska kommittén.

f
i
f
f
i
g
t

f
ö
r
e
n
i
n
g
s

förresten ha en verkligt fin glödd, som inte bränner vare sig korn eller bröd, så ordna med en tävling i att plocka tallkottar, medan det är ljusst. Läger du sedan dem i eldstaden när elden får tagit sig, så blir resultatet fint.

En annan möjlighet än reflexbanden erbjuder vanligt julgransglitter, som kan användas ungefär på samma sätt. Kortare avstånd rekommenderas.

Guldrusch . . .

är namnet på en liten tävling, som kan ordnas såväl inom- som utomhus. I båda fallen måste du i förväg ha ritat en kartskiss över det (de) rum eller det område ni skall hålla er i. Helst bör skissen dupliceras, vilket är rätt enkelt med en spritduplicator. Om det hela sker inomhus, viker du ut väggarna på kartskissen, så att det ser ut som när småbarn ritat. Ta med så många detaljer som möjligt. Därmed är kartan över guldfältet klar.

Så var det guld. Inomhus är det lämpligt med små kartnålar eller knappnålar med färgat huvud som guldklimpar. Utomhus små färgade knappar, kulor el. dyl.

Varje deltagare eller grupp får en karta, och det gäller att muta in så många fyndigheter som möjligt, genom att hos guldkontoret (tävlingssledaren) peka ut var på kartan resp. fynd finns. (Placera "guldklimparna" lurigt, bakom stolar och tavlor inomhus, under buskar och trappor etc. utomhus). De som först rätt markerar en fyndighet får denna noterad och får börja jaga nästa. Det kan löna sig att söka flera på en gång, men det är också den risken att någon annan hinner före med allihop.

Med din fina karta över rummet där ni lekte guldrusch, kan du ordna en annan liknande tävling.

På skissen märker du med pilar eller knappnålar ut ett antal kontroller. De är i verkligheten i rummet markerade med små frimärksstora "kontrollskärmar" med bokstäver, vilka tillsammans bilda ett ord. God övning för "riktig" skogsluffning.

Leif Stegeland

UNGDOMS BYRÅN:

- vistades på Bagaregårdens ungdomsgård den 17 oktober, då Ungdomsdelegationen och Bagaregårdens gårdsråd diskuterade ungdomsgårdsfrågor. Delegationen brukar med jämna mellanrum besöka ungdomsgårdarna och har i höst förutom Bagaregården besökt Bjursläts ungdomsgård.
- träffade trivsamma representanter för ungdomsorganisationerna i Västra Frölunda den 15 oktober, då ungdomsrådet i distriktet hade samlat organisationerna till höstträff. Nykterhetsfrågan, idrottsplatser och en hel del andra planer diskuterades — i stort sett i enighetens tecken.
- kan meddela, att Rambergets ungdomsråd vid ett sammanträde den 27 september med föreningarna i distriktet diskuterade samarbetet föreningar—skola. Nordhems ungdomsråd uppehöll sig vid sitt höstsammanträde kring frågorna om motorungdomen och Bräcke ungdomsråd om de framtida planerna för det väldiga Biskopsgården-området.
- har i samråd med Kortedala ungdomsråd planerat en ungdomsledarkurs, som skall starta därute i stadsdelen i början av januari månad. Det första försöket med en decentraliserad ungdomsledarkurs!
- måste rapportera, att ungdomsdelegationen beslutat föreslå de anslagsbeviljande myndigheterna att inrätta en mindre ungdomsgård vid norra Lunden-området i en fastighet, som staden nyligen inköpt.
- hade glädjen att emottaga Nordens dags hälsningar från de kommunala ungdomsnämnderna i våra vänorter Bergen, Åbo och Århus. Hälsningarna vidarebefordras hjärtligt gärna ut till alla ungdomsledarna i Göteborg!

Ungdomsledare på kurs.

NORDISK KURS.

Föreningen Nordens traditionella ungdomsuge på herrgården Hindsgavl, vid Fænösund och Lillebælt, c:a 2 km. från Middelfart, hölls i år mellan den 1—8 juli.

Som representant för Göteborgs Ungdomsgårdar hade jag förmånen att få delta på denna kurs. Ett av huvudmålen kursen uppsatt var, att ge deltagarna möjligheter till att träffa ungdomar från de nordiska länderna och få knyta personliga förbindelser och få till stånd en kamratlig samvaro.

Dagsprogrammet var digert. Förutom tid för bad och idrott innehöll det två pass med föredrag och grupparbete. En timma var anslagen åt underhållning och den svarade de olika ländernas representanter för. På torsdagen och fredagen blev deltagarna indelade i grupper för att diskutera och försöka få fram lösningar till några av de många nordiska problem, som finns i dagens läge. Resultaten av grupparbetet, som senare framlades gav upphov till en livlig debatt. Att här dra upp alla de problem och frågor som diskuterades skulle ta för mycket plats, men här ett exempel: Vad bör göras för att få flera ungdomar att intressera sig för det nordiska arbetet?

Det arrangerades också en utflykt, som gav kursdeltagarna tillfälle att se något av Jylland. Bl. a. besöktes Fredricia, Vejle och Jylling. Kursledaren Ole Harkjaer-Simonsen guideade förträffligt under hela utflykten.

På lördagseftermiddagen gick Hindsgavlympiaden av stapeln. Resultaten visade, att svenskarna var styvare i fotboll och handboll medan danskarna överlägset segrade i "pölsestafelten". På kvällen hölls avskedsfesten med kaffe och tårta och premier och priser åt dem, som visat det största intresset och åt dem, som nått de bästa resultaten.

En tävling om vem som kunde skriva den bästa sången om veckan på Hindsgavl hade utlysts. Sista versen på segrarens visa säger en hel del om den goda stämningen och det goda kamratskap som rådde under vår vistelse på Hindsgavl.

HEMGÅRDSKURS.

Under tio dagar i augusti pågick Riksförbundets Sveriges Hemgårdar ungdomsledarkurs i Jönköping. Ett 40-tal deltagare från landets olika delar trimmades i praktiska och teoretiska ämnen. Vi som var med gingo helhjärtat in för våra uppgifter. När Bertil Lundberg från Stockholm dirigerade oss i de internationella folkdanserna försökte vi efter bästa förmåga hålla reda på armar och ben, vänster- och högersväng. Med mosaik formades mönster i känslomättad stil och när det gällde plakatmålning sprang vi om varandra för att bedöma de skiftande konstverken. Och Rune Oskarsson från Göteborg lärde oss på ett förträffligt sätt att leka, ordna med småpynt, samt halmslöjda.

Pastor Curt Norell, kursens ryggrad, är en enastående människa. Det sätt varpå han talar om mänsklig gemenskap äger en naturlig övertygelse, som man står beundrande inför. Det är en sådan man, som vi ungdomsledare behöver, när vi själva börja svikta och tveka i vårt arbete. Curt Norell har höga ideal, men försöker inte dominera med att vara märkvärdig. Han kan konsten att giva och att taga.

Helt överraskat fick kursen besök av Riksförbundets ordförande Gillis Hammar. Med en orientering om hemgårdarnas bakgrund och säker kännedom om de stora folkrörelsernas tidevarv, vävde han fram dåtidens förhållanden på ett klart och överskådligt sätt. Hans föredrag kryddades upp portionsvis med goda och verkligt roliga historier.

Vid sidan av föredragen sågo vi amerikan-

*Vi samlades till föredrag och till sång
i Hindsgavls gyllne gemaker
Snart sjunger vi tillsammans för sista gång
och där är hållt avskedstal
med gråt i stämman säger vi Good-bye
och trycker varandras händer
jag tror att Ni andra säger som jag
här fann vi en hel bunt vänner*

Bengt Pewe.

ska psykologifilmer om ungdom. Dessa blev efter visningarna föremål för diskussion. Man kan bara konstatera, att filmen är ett utmärkt medel i undervisningens tjänst. Kursens hjärta, Herta Svensson, kom med de mest positiva och ungdomligaste idéer. Vi kände oss smått skamsna när hennes tidsaktuella tankar funno väg. Samtidigt som Hertas ord äro pigga, ligger det en hel livserfarenhet bakom dem.

Under diskussionerna kom något väsentligt fram, som vi inte bör försumma, nämligen internationellt ungdomsutbyte. Det är av stort värde för ungdomsledare men inte minst ungdomarna själva. Vi skall känna att vi lever i en värld där vi har sambörighet med andra nationer och andra raser. Våra ungdomar måste lära sig att ungdomar är sig lika i andra delar av världen. Det måste knytas internationella kontakter. Gör vi tillräckligt mycket för att få sådana?

En heldagsutflykt gjordes till Gränna och Visingsö. Hemresan företogs över Gyllene Uttern där middag serverades. Jönköpings stad stod för alla kostnader den dagen, vilket rönte stor uppskattning bland kursdeltagarna.

Kursens arrangemang sköttes av "jönköpingsarna" Gillis Johansson, Monica Persson och Kjell Nilsson. Allt löpte friktionsfritt. Detta är väl det högsta betyg vi kan ge.

Den fina anda som präglat kursen var en ren glädje att få åtnjuta. Alltifrån lek till allvar voro vi tänjbara för studentens intryck. Vid samkvämens diktläsning höll sig tystnaden tät ikring oss medan folkdanserna fick våra känslor att sprudla. Vi fick ana något av de oerhört stora värden som finns att ge ungdomarna. Vi fick själva taga del av den glädje och det allvar som ungdomarna behöva.

Egon Simonsson.

Forts. fr. sid. 9

som om definitivt livgivande fläktar sveper in över ungdomsgårdsbyggandet. Det måste kunna gå att bygga både ändamålsenligare och billigare.

Samarbete i kommunen. Sedan flera år tillbaka existerar ett visst samarbete med andra myndigheter i projekterings-

frågan, i första hand samlingslokalstyrelsen. I Högsbotorp och norra Kortedala arbetar man tillsammans. Samarbetet skulle emellertid kunna utökas, kanske i första hand till att omfatta en ordentlig samverkan om planläggningen av de nya stadsdelarna och gemensamma diskussioner om utformningen och behovet av samlings- och fritidslokaler.

Nå, men ungdomens medverkan då? Jag tror inte på tankegången, att i en modern storstad låta ungdomen själv försöka uppföra en ungdomsgård. Det är en alldeles för komplicerad fråga både när det gäller yrkeskunnighet, anskaffning av kombinationen yrkesmän—ungdomsledare m. m. Däremot skulle det inte vara omöjligt att försöka med vissa interiörarbeten. De nybyggda ungdomsgårdarnas källarvåningar kan lämnas i relativt ofärdigt skick. Gamla kåkar kan bli himmelriket för ungdomar med entusiasm i bröstet och med verksamhetslust i nävarna. Dessutom finns det en oändlig massa uppgifter för ungdomar på en ungdomsgård, vilket en driftig föreståndare rätt snart upptäcker.

Konkurrerar ungdomsgårdarna ut föreningsarna? Rubriken är inte ovanlig i diskussioner, där ungdomsledare medverkar. Frågeställningen är ganska felaktig och diskussionerna har i allmänhet blivit mycket ofruktsamma. Det går inte — under alla händelser om man vill se saken realistiskt — att spalta upp diskussionen i olika läger med förkämpar och motståndare. Ungdomsföreningarnas verksamhet passar bara en del ungdomar, medan många andra behöver de arbetsformer ungdomsgården erbjuder. Den hobbybetonade verksamheten gårdarna bedriver utgör bra komplement till föreningarnas arbete. En modern storstad behöver sociala fritidscentrum av typ ungdomsgård, där ungdomar, oberoende av åsikter, kan komma tillsammans och lära sig leva tillsammans.

I Vi allas decembernummer fortsätter Kjell Andersson sin artikelserie om ungdomsgårdarna och behandlar då gårdarnas arbetsformer och inre liv.

Var skall vi få bidrag ifrån?

Septemberrubriken två inlägg i debatten om det kommunala stödet till ungdomsarbetet och egna personliga, aktuella erfarenheter ger mig anledning till vissa reflexioner. Det är nog så att varje ungdomsledare har sina speciella problem och önskemål beroende på den egna personligheten, den miljö man bedriver ungdomsarbetet i, den målsättning, som är den centrala för just den organisation man arbetar inom etc. Att göra jämförelser med hur det var för 25—30 år sedan kan naturligtvis ha sitt intresse, men det är väl knappast av något positivt värde, när det gäller att få hjälp i dagens situation. Förutsättningarna är ju så olika. Till nästan lika litet gagn är det att ge sig hän åt önsketänkande och ljusa framtidsyner. Ty det är ju just nu vi behöver

arbeta med de ungdomar, som växer upp nu och med de resurser vi har just nu.

Vad får vi t. ex. i dag för hjälp från Göteborgs stad? Det är en hel del. I nr 5 av Vi Alla finns de olika bidragsformerna uppräknade. Att dessa möjligheter står oss till buds, får vi vara tack samma för.

Det är bara det, att i det aktuella fallet kanske inte något bidrag kan utnyttjas. Låt oss ta ett exempel ur verkligheten. En ungdomsförening har startats i ett av stadens ytterområden. Verksamheten blir genast livlig. Föreningen får en del anslag till att börja med från moderorganisationen (som i sin tur får kommunalt bidrag). Det går att hjälpligt klara ekonomin en tid. En ny hösttermin börjar. Föreningen står utan ledare och utan pengar i sin kassa. De ansvariga lyckas lösa ledarfrågan temporärt. Men de ekonomiska problemen är svårare att lösa. Möten varje vecka kan inte längre hållas, då man inte kan hyra någon lokal. Den enda lösningen är att sätta igång grupparbete, men alla 50 medlemmarna i åldrar från 7 till 15 år kan inte plockas in i grupper. Dels finns inte så många ledare att tillgå, dels måste ju grupparbetet bedrivas i resp. ledares hem. Det går att ha en 6—7 stycken i en grupp med relativt stillsam sysselsättning, men gäller det t. ex. att bygga modellflyg kan man inte ha mer än högst 3 stycken i sitt kök. Resultatet av omläggningen av den här föreningens arbete blev det, att några ledare lovade taga emot någon eller några grupper hemma hos sig, men minimiåldern fick bli 10 år.

Sälunda finns denna förening som helhet endast till namnet, i stället finns en 4—5 grupper med tillsammans ungefär 25 medlemmar. Var det nödvändigt att göra på detta sätt? Ja, om inte verksamheten skulle läggas ner helt och hållet. Visserligen får man i kommunalt anslag

KORTEDALA

Husen reser sig som svampar ur jorden i detta det största av de nya bostadsområdena. Mer och mer människor flyttar dit och fler och fler barn och ungdomar syns på gatorna. Ungdomsdelegationen har som tidigare nämnts ägnat Kortedala stor uppmärksamhet och denna uppmärksamhet börjar nu ta sig praktiska uttryck.

Föreningslivet kommer att få reellt handtag redan i höst genom så kallade igångsättningsbidrag. Varje barn- och ungdomsförening, som har startat efter 1 juli 1956 kan efter ansökan erhålla 500 kronor i bidrag till verksamheten. Bidraget är fördelat så att 300 kronor erhålles omedelbart och 200 kronor efter ett halvt år.

De föreningar, som startat under tiden 1 januari—1 juli 1956 kan erhålla 200 kronor i bidrag. Ungdomsbyrån lämnar alla upplysningar och hjälper till med ansökningarna.

Ungdomsstyrelse—en nödvändighet!

Vad skall man kräva av samhället i ungdomsfrågorna? Frågan är lättare att ställa än besvara. En del kan man vara överens om. Samhället skall se till att det finns tillfällen för ungdomen att på sunda vägar utveckla sin aktivitet och man skall ge sitt stöd åt de krafter, som arbetar för denna sak. Samtidigt måste man alltid "ha öra" för vad ungdomen vill och ha en realistisk syn på ungdomens situation. Utan detta är en positiv ungdomsvård omöjlig.

Sedan man i Göteborg började med fritidsverksamhet i kommunal regi och så

småningom började ge ungdomsföreningarna ett handtag, har denna verksamhet vuxit ut till ett omfattande arbete. Ungdomsgårdarna är till antalet 15; nya planeras i Kortedala, Lunden och på Hisingen. Ungdomsgårdarna är underställda Ungdomsbyrån, som också har hand om Arbetsstugorna och skolornas fritidsverksamhet. Arbetskraften på området uppgår till 31 heltids- och 642 deltidanställda. Kostnaderna för hela verksamheten belöper sig varje år på över 1 million kronor.

forts. på nästa sid.

40 % till lokalhyra, men var skall man taga de återstående 60 %? Dessutom behöver en livaktig barn- och ungdomsförening som bekant pengar också till annat än hyra. Det behövs arbets- och lekmaterial, det skall ordnas kontakt med föräldrarna, någon gång vill man göra något extra festligt, kanske bjuda in andra ungdomar, en ledare vill resa till en week-endkurs, men har inte råd att betala allt själv. Allt kostar pengar.

Vart vill jag komma med detta? Jag vill inte ha sagt, att inte grupparbetet är värdefullt. Tvärtom har jag kommit underfund med att i den lilla gruppen har såväl ledaren som de övriga medlemmarna de största möjligheterna till positivt utbyte — men det vore värt en särskild artikel. Nej, det jag tycker är synd är:

1. att en ungdomsförening, som har arbetat intensivt och haft så många medlemmar, som den kunnat taga emot, helt skall behöva upphöra med sin utåtriktade verksamhet.
2. att detta skall vara nödvändigt i en stadsdel med mycket barn och ungdom, och där det saknas kommunal ungdomsverksamhet, och
3. att de grupper, som arbetar med med-

lemmar i åldern 10—12 år, inte skall kunna få någon ekonomisk hjälp. De är ju ej berättigade till fritidsgruppsbidrag.

Vad som vore önskvärt, vore att det funnes en bidragsform, som vore tillämplig för en sådan verksamhet. Man kunde kanske tänka sig ett anslag, som söktes i förskott för en termin i taget. Till ansökan skulle då givetvis fogas en så detaljerad plan som möjligt över den planerade verksamheten, och så snart anslaget vore förbrukat skulle vederbörlig redovisning ske. Detta anslag skulle då utgå till små ungdomsföreningar, som bedriver ett intensivt arbete dels i enlighet med sin målsättning, dels för att själv söka klara av sina ekonomiska problem. (I detta fallet hoppas föreningen så småningom få hjälp av sin "mammaförening").

Säkerligen finns det andra möjligheter, men detta var ett förslag till hjälp åt de små föreningarna. En hjälp, som säkerligen många ungdomsledare skulle vara tacksamma för. Att den personliga insatsen ändå måste förenas med en viss personlig ekonomisk oppoffring, när man driver ungdomsverksamhet i hemmen, det är nog varje ledare medveten om.

Ingrid Jarnås-Nilsson.

Ungdomsbyråns verksamhet ligger under Ungdomsdelegationen, som är underställd Barnavårdsnämnden — beslutanderätten ligger hos Barnavårdsnämnden, som — helt naturligt — ser på denna verksamhet som en detalj i sitt jättestora arbetsfält. Ingen betvivlar Barnavårdsnämndens goda vilja, men ungdomsarbetet blir lidande av att en stor nämnd handlägger frågorna som en detalj.

Det ungdomsarbete det här gäller är positivt arbete. Man söker att med olika medel engagera ungdomen och ge tillfälle till deras utveckling — dels genom den kommunala verksamheten och dels genom att stödja den ideella, som arbetar för och genom ungdomen. Arbetet kräver stor elasticitet. Arbetsformerna måste snabbt anpassas efter dagens läge. Detta blir svårt, när arbetet måste inordnas i den stora ram, som Barnavårdsnämnden utgör. Ungdomsarbetet kommer i kläm.

Ta som exempel Ungdomsbyråns personalfrågor. Byrån har efter kriget fått en allt större och ständigt växande arbetsbörda. Det har sedan länge behövts — och också krävts — ökad personal. När det gäller att hålla ett arbete dagsaktuellt är det viktigt att personalbehovet tillgodoses. Barnavårdsnämnden har lagt denna fråga till nämndens organisationsplan, som omfattar hela Barnavårdsnämnden. Förfaringsättet kan förefalla praktiskt, men för ungdomen, ungdomsledarna och ungdomsbyrån är det annat som behövs — ökad personal!

Antalet utredningar, administrativa uppdrag och arbetsbördan i övrigt ökar. När personalen inte räcker till blir följden en eftersläpning, och det inom ett område där det borde funnits tid till verklig framtidsplanering. Det finnes oändligt mycket att ta ställning till i hit hörande frågor, tids- och personalbrist tvingar frågorna över på väntlista. Detta är dålig politik. Alla är överens om att det måste göras något på ungdomsfronten. Då skall man också ta frågorna på allvar. Ungdomsarbetet måste få likvärdighet med andra samhällsproblem.

Våra ungdomsgårdar har till exempel 8.000 besökande under 15 år, men knappt 3.000 mellan 15 och 25. Varför? Hur skall detta lösas? Är ungdomsgårdarnas arbetssätt det riktiga? Ja, vad skall man begära för svar, när man tvingas lösa dagsaktuella frågor på samma sätt som jourhavande; måste bygga ungdomsgårdar i de nya stadsdelarna, därför att ungdomarna måste ha något. Utformningen av arbetet och verksamhetsformerna står på sin plats i kön bland "väntande".

Detta är i och för sig motiv för att genast ta upp frågan om en speciell Ungdomsstyrelse, som står direkt under stadsfullmäktige och är likställd med andra kommunala nämnder.

Ingen kan begära att de ledamöter, som Barnavårdsnämnden valt till Ungdomsdelegationen, skall ägna all sin tid åt enbart Ungdomsbyråns problem. Nej, dessa skall ju också ägna sig åt hela Barnavårdsnämndens arbete. I en Ungdomsstyrelse skulle sitta människor, som utsetts av staden för att enbart ägna sig åt det positiva ungdomsarbetet. De skulle som huvuduppgift ha allt det, som i Barnavårdsnämnden blivit en detalj. Utan tvekan skulle det också utåt verka mera attraktivt med en särskild styrelse för ungdomarnas intressen än att tvinga ungdomen kontakta Barnavårdsnämnden. Det är frågan om livsutvecklande arbete, som ligger på ett sådant plan, att det för individen är främmande att gå till Barnavårdsnämnden.

Vad skulle då en Ungdomsstyrelse syssla med? Jo, till att börja med kunde för staden i ungdomsfrågor, uppläggning, skötsel och planering av verksamheten för ungdomens fritid, kontaktorgan för ungdomsföreningarna och huvudmannaskap för fritidsgrupperna. Med andra ord, en särskild styrelse, som tar tillvara det uppväxande släktets intressen och gör det med utgångspunkt från ett realistiskt tänkesätt om ungdomen och en positiv vilja att utifrån detta arbeta för ungdomen.

Curt Bergström

Varför fem scoutförbund?

Det finns ett ord, som vid flera tillfällen debatterats på olika håll i landet — jag skulle tro inom samtliga förbund — och det är ettförbundstanken. Huru allvarliga försöken äro att förverkliga denna idé, är för de flesta omöjligt att yttra sig om. Den, som direkt kommer i kontakt med det sjudande scoutarbetet och förstår vad ett gemensamt förbund skulle betyda för landets ungdom, har svårt att förstå, att det här i landet skall rymmas så mycken prestige till förfång för en ideell rörelse. Jag är övertygad om, att om frågan ställes till samtliga scoutledare skulle svaret bli ett övertygande bevis för att ettförbundstanken är den enda möjliga och riktiga. Så är nog förhållandet ute på fältet, men troligen ligger problemen på annan nivå. Varför inte lägga alla tillgångar, bestående av erfarenheter, konsulenter, scoutledare, ekonomi och vad vi nu ha, i en gemensam säck, skaka om innehållet och sedan sprida ut det över hela landets yta. Borde det inte bli resultat av det?

Beträffande Sveriges Scoutförbund må här sägas ifrån, att förbundet för ett par år sedan lade alla papper på bordet och bjöd alla förmåner till de andra förbunden, såväl ekonomi som vår firna Scout-

varor, konsulenter och kansli. Vi voro dessutom beredda att slopa vårt namn, Sveriges Scoutförbund och exempelvis fortsätta under namn av Svenska Scoutförbundet eller liknande. Allting öppnades för dem. Endast ett förbund har hittills insett värdet av ettförbundstanken, NTO. Vad som sades för ett par år sedan står än i denna dag fast. Sveriges Scoutförbunds bud är en realitet och vi väntar bara på att de övriga förbunden skall möta oss. Nog kan vi säga, att vi gått mer än halvvägs till mötes. Det är att beklaga, att ett av skälen för de övriga förbunden att ej acceptera ettförbundstanken är, att de ej ansett sig kunna lämna sina moderföreningar. Men om övriga förbunden anser detta, bör det nog sägas ifrån, att de, åtminstone enligt min mening, gärna får vara anslutna till sin moderförening men scoutmetoden skulle ha en gemensam styrelse i landet och som en följd härav, gemensamma styrelser på distriktsplanet. Man kan väl vara nykterist, frisksportare, katolik för att nämna några exempel och ändå vara scout. Ettförbundstanken skulle mycket väl inrymma att KFUM-kärer,

forts. på nästa sid.

Scouting i ett eller fem förbund är den stora frågan.

IOGT-kårer, FA-kårer o. s. v. skulle ha sina särnamn kvar. Varför skulle vi inte kunna ha olika inriktningar inom vår rörelse? Det gemensamma är ju scoutmetoden. Från vår egen horisont kan endast sägas ifrån, att ingen enda av vår distriktsstyrelsens ledamöter kräver att få sitta kvar i en gemensam styrelse. Samtliga av oss kommer i ett sådant läge att ställa sina platser till förfogande, för att, om så blir göteborgsledarnas önskemål, arbeta vidare för scouting i vår stad, på den post, som blir henne eller honom anförtrodd.

Jag är alldeles övertygad om att ettförbundstanken måste bli en realitet. Det gäller att snarast fatta ett avgörande. Endera fortsatt stagnation och så småningom tillbakagång eller ett jättesteg fram, för att säkra vår plats som ungdomsrörelse. Detta går att genomföra, om vi visar, att vi ha förtroende till varandra.

Är det ingen, som praktiskt har genomfört ettförbundstanken? Jo, det finns det. Undantager vi gillena, där både flick- och pojkförbunden äro anslutna, finner vi i Göteborg en sådan förening, Scouternas Kamratförening. Här rymmes f. d. representanter för olika scoutförbund under samma tak och här har således tanken blivit levande. Heder åt dessa "gubbar", som sett längre än till färgen på scoutblusen eller andra ovidkommande saker.

Jag är fullt medveten om, att något av det, som skrives här inte faller alla i smaken, men handen på hjärtat mina vänner, är det inte scoutings ideal vi arbeta för, är det inte för landets ungdom vi satsar vår fritid och våra krafter? Vi bör bortse från person och se till sak. Nog skulle vi få rum i ett förbund. Kanske lösningen inte ligger så långt avlägsen.

Proto.

forts. fr. sid. 4

efter filmens slut. Genom att man ser de andras beteende förstärks de egna handlingstendenserna, vilket leder till handlingar av mer eller mindre synlig art, varför de kringstående i sin tur varseblir detta och får sina handlingstendenser förstärkta, vilket i sin tur osv. Det hela blir en sorts uppladdning i i cirklar tills spänningen blir för stark för någon individ, som då ropar "På bilarna" eller något attackkommando, varvid massan, om spänningarna blivit tillräckligt starka, går till attack eller utför den begärda handlingen. När bakgrundsfaktorer och utlösande faktorer orsakat en folkmassa, övertar den ömse-sidiga stimuleringen arbetet.

Vi har slutit cirkeln, vi är åter vid utgångspunkten. Vi kanske har slutit cirkeln väl mycket. Säkert kan många andra lika runda cirklar uppdragas.

S A M:s

medlemsorganisationer inbjudes till ordinarie **HÖSTMÖTE** den 24—25 nov. kombinerat med en **VECKO-SLUTSKURS**, rubricerad "Är föreningslivet på efterkälken", ett aktuellt och brännande ämne.

Platsen för samlingsen är i år Ulricehamns kurhotell, en miljö och omgivning som har alla förutsättningar att bidra till en trivsam och inspirerande samvaro.

Ett x i almanackan dessa dagar och välkommen!

Göteborgsungdomens Samarbetsorganisation.

Ungdomsledarkurs i

KORTEDALA.

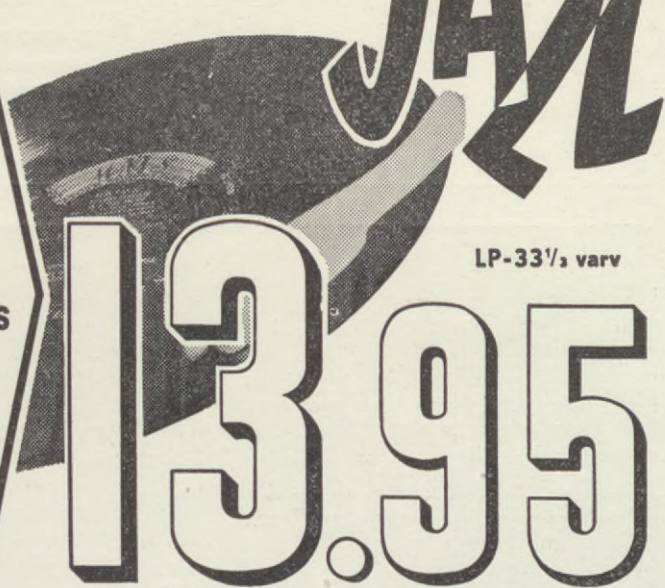
Kursen startar 21 januari och pågår 12 veckor. — Föreläsningar i psykologi, programverksamhet mm.

Mera om kursen i nästa nummer av tidningen.

Ungdomsbyrån

44 MINUTER JAZZ

SIDNEY BECHET
 RED NORVO
 CHARLIE PARKER
 ART TATUM
 BUCK CLAYTON
 COLEMAN HAWKINS
 JACK TEAGARDEN
 ERROLL GARNER
 WOODY HERMAN
 REX STEWART

LP-33 $\frac{1}{2}$ varv

13.95

FÖR JAZZVÄNNER

10 världsnamn för 13:95?

Ja — ett sensationellt erbjudande!

Sveriges jazzvänner får genom detta erbjudande ett enastående tillfälle att göra bekantskap med våra M. M. S. LP-jazzskivor. Ni får här övertyga Er om inspelningarnas och skivornas kvalitet — utan att det behöver kosta Er något. Bara om Ni blir belåten betalar Ni — och priset, ja, Ni tror det inte, men det är blott 13.95.

På detta sätt vill vi presentera Svenska Diskotekklubben M. M. S. jazzavdelning och erbjuda Er medlemskap utan någon förpliktelse för Er. M. M. S. vill att Ni till en rimlig kostnad skall kunna förvärva ett jazzdiskotek, där kvaliteten på skivorna såväl som på solisterna är utomordentligt hög. Vi sända Er alla upplysningar tillsammans med leverans enligt nedanstående kupong. Sänd kupongen i dag!

LÅT ER RADIO BLI EN GRAMMOFON

MMS-skivspelare med 4 hastigheter

Denna skivspelare är den första som försetts med 4 hastigheter (78, 45, 33 och 16 varv) och kan användas för skivor från 17 till 30 cm.

Skivspelaren är försedd med spänningsomkoppling för 220, 150 och 110 volt (växelström) bästa kristall pickup med 2 omskiftbara evighetsnålar (safirer) och helautomatisk avstängningsanordning. Med varje skivspelare medföljer gratis en LP-skiva.

PRIS: MMS J 55B mont. i låda kr. 105:50

MMS J 55C i koffert kr. 114:75

ETT ÅRS GARANTI

Till SVENSKA DISKOTEKKLUBBEN M. M. S.

Postbox 7033, Göteborg 7. Tel. 11 84 72 — 11 29 76

sänd mig enligt Edert erbjudande följande:

Pr VI kr. 13:95 + exp.-avg. kr. 1:80. Beloppet för denna skiva insätter jag på Edert postgirokonto 429121

uttages mot postförskott

Skivspelare J 55B kr. 105:50 + exp.-avg. kr. 5:-

Skivspelare J 55C kr. 114:75 + exp.-avg. kr. 5:-

Var god sänd ovan förprickade skivspelare mot postförskott. Blir jag ej belåten, returnerar jag skivan/skivspelaren inom 3 dagar. Jag åtager mig inga andra förpliktelser.

Namn

Adress

Postadress

Telefon v. g. texta Expr.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON
Redaktionssekreterare: BJÖRN BJÖRNSTRÖM
Adress: UNGDOMSBYRÅN
Södra vägen 1 B • Göteborg • Tel. 17 09 20
Prenumerationspris kr. 4:— Postgiro 491 18

Brännande aktuellt:

NED MED VAPNEN

CAFÉ PARADiset

föreningsfilmer

FOLKETS HUS

Heurlins Plats 11

Tel. 11 26 25

Ett 25-tal olika klubb-
nålar av Göteborgs-
klubbar finns för om-
gående leverans.
Pris per st. 3:— plus
porto.

Ett 10-tal olika klubbmärken från de
engelska ligan finns nu i lager till
ett pris av kr. 3:75 pr st. plus porto.

Pass på i tid. Begränsad upplaga!

Komplett serie av Italienska ligan, div.
I finnes för leverans omgående. Serien
omfattar 20 st. olika märken och pri-
set är kr. 3:75 pr st. plus porto.

Sänd genast mot postförskott

..... st. Klubbnålar à 3:—,
.... italienska klubbnålar à 3:75
.... engelska klubbnålar à 3:75

EK's SPORT-SERVICE

Carl Johansgatan 2, Göteborg V

Namn:

Postadress:

Adress:

Ungdomsledare!

Vi sälja dupliceringsmaskiner, stenciler, färg
och dupliceringsmaskiner.

Dessutom tillbehör för spritduplicator såsom
färgblad, spritvätska och avdragspapper.

Vi utföra till billiga priser dupliceringsarbeten
såsom kallelser, protokoll m. m.

ELLAMIS

RING OSS
och hör våra priser!

STRÖM & BOKTRYCKERI

Göteborg 1956